

Végső búcsú Herpay Imrétől

Kidőlt egy nemes tölgy a magyar erdészet templomának oszlop-csarnokából.

Az Országos Erdészeti Egyesület nagyrabecsült néhai elnökét, dr. Herpay Imre okleveles erdőmérnököt, mindannyiunk tanítómesterét, professzorát gyászolja. Ravatalánál, ebben a szívszorító órában még egyszer idézzük fel alakját, alkotó életpályájának legösszetettebb 11 évét, és szembesüljünk 1979. (X.13.) és 1990. (IV.28.) között az egyetemes magyar erdészeti várt vállalt elnöki szerepével, annak göröngyös erdei útjával, meghatározó állomásaival.

Az erdészszak megtisztelő felkérését akkor vállalta el, amikor – hogy szavait idézzem – a magyar társadalomban, így az erdészeten is – a konszolidáció előrehaladásával – sokasodtak a negatív jelenségek. Akkor vállalta, amikor az erdészszakma szilárdnak hitt talapzatán is repedések támadtak, amikor a hatalmi törekvések rést ütöttek alapintézményeinken.

De vállalta a szolgálatot, mert hitte, hogy az erdészeti veszélyes vizekre tévedt hajóját megfelelő erkölcsi magaslatról, jó szellemű hozzáállással, az Országos Erdészeti Egyesület tekintélyes háttérével, jó irányba lehet navigálni.

Bízott abban, hogy személye egyúttal biztosítja az átmenetet a II. világháború befejezése utáni korszak távozó nagy nemzedéke és a felkészült új generáció között.

Hittel vallotta, hogy csak „a szakmaszeretet erősítése, az összetartozás érzé-

GYÁSZJELENTÉS

*„nem azé, aki akarja,
sem nem azé, aki fut,
hanem a kivárált Istenté.”
(Római levél 9:16)*

A gyászoló család, a Nyugat-Magyarországi Egyetem, az Erdőmérnöki Kar és az Országos Erdészeti Egyesület mély fájdalommal és megrendüléssel adja hírül, hogy

Dr. h. c. Dr. HERPAY IMRE

okleveles erdőmérnök, a mezőgazdasági tudomány kandidátusa,
az Erdőmérnöki Kar volt dékánja,
az Országos Erdészeti Egyesület volt elnöke,
az Erdőhasználat és Feltárás Tanszék volt vezetője,
Bedő Albert-díj, Új helyi Imre-díj, Vadas Jenő emlékérem, Munkaéremrend aranyfokozat
és a Bernhard-Eduard Fernow Plakett kitüntetések birtokosa

2007. szeptember 4-én, életének 84. évében elhunyt.

Személyében a Nyugat-Magyarországi Egyetem, az Erdőmérnöki Kar,
a magyar erdészettudomány, valamint az erdészeti felsőoktatás meghatározó, egyik legkiválóbb
személyiségét veszítette el.

Búcsúztatása selmeci-soproni hagyományaink szerint
2007. szeptember 14-én (pénteken) 14.00 órakor
Sopronban, a Nyugat-Magyarországi Egyetem főépületének aulájában,
temetése a református egyház szertartása szerint 15.00 órakor a Szent
Mihály temetőben lesz.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem és az Erdőmérnöki Kar elhunyt professzorát,
az Országos Erdészeti Egyesület egykori elnökét saját halotjának tekinti.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik osztoznak a Család és az Egyetem gyászában,
utolsó útjára elkísérik. Halottunk végakaratainak megfelelően kérjük, hogy a koszorúkra szánt
összeggel a Selmeci Társaságot támogassák. („Selmeci” meggyőzéssel az alábbi
bankszámlaszámra utalható: 10033001-00282864-00000000)

EMLEKE ÖRÖKKÉ SZÍVÜNKBEN ÉL!

Gyászoló Család	Nyugat-Magyarországi Egyetem	Erdőmérnöki Kar	Országos Erdészeti Egyesület
-----------------	---------------------------------	-----------------	---------------------------------

Távíratcím: Nyugat-Magyarországi Egyetem, 9400 Sopron, Bajcsy-Zs. u. 4.

sének ébrentartása, a barátság ápolása teremti meg azt a légkört, amelyben az emberek áldozatokra is képesek, „amelyben alkotókészségük kibontakozik.” Elnökségének minden napját ezzel a szilárd erkölcsi alappal, szakmai tudásának teljes vértetében szolgálta.

Emberséget sugárzó egyénisége, a vitatott szakmai kérdésekben megmutató nyitottsága és hozzáértése, a szakmánkat ért belső és külső támadások hárítása során mutatott higgadsága, mind-mind hozzájárult ahhoz, hogy megőriztük ágazati egységünket, s így

Egyesületünk tekintélye, társadalmi elismertsége is nőtt.

Elnöksége alatt kidolgozott erdészeti politika nyitást jelentett a jövő erdőgazdálkodása egyetlen lehetséges útja, a humánökológia irányába.

Európai erdész volt, méltó az elnöki szerepre, hisz a magyar erdőgazdálkodás elismert külföldi képviselével bezártágunk kapuját nyitotta ki a nagyvilág erdészete felé.

Egyesületünk páratlan története előtt mindig őszinte tisztelettel adózott. Tanulságul csak egy mondat az 1986-ban a jogosan visszakövetelt székházunk emléktáblájának avatásán elhangzott beszédéből: „Az a sok pozitív, a társadalom számára a mai napig hasznot hozó törekvés, amely e házban alakult ki, álljon példaként előttünk és adjon erőt ahhoz, hogy legalább úgy szolgáljuk a közösséget, mint az a nemzedék, amely a székházat létrehozta és ezzel áldozatkészséggel is példát mutatott.”

Igen, ember maradt az embertelenségben. Mennyire rá vonatkoznak az író szavai: „ha embertársad, szaktársad cselekedetét menteni nem tudod, mentsd a szándékait; ha a szándékai nem menthető, mentsd élete körülményeit: ha ezzel sem mentheted – terítsd rá a Szeretet köpenyét.

Tisztelt Elnök Úr!

Most már hiába várjuk oly sokszor felénk nyújtott szereteted köpenyét. Eltávolítál közlünk! A magyar erdészek tisztelettel adóznak az értük végzett Szolgálatért, őszinte főhajrással köszönek el Tőled. Szeretett erdeid halk őszi lombja fájdalmat közvetít felénk.

Alakod távolodik, már a mennyei magasságok erdejéből szólsz hozzánk. De most is a szakmánk iránti féltő, aggodó, utódod felé áradó erősítő és biztató szavakat hallom.

Fennmaradásunk záloga csak az az erdei ösvény lehet, amelyen Te is jártál. Továbbra is figyelj ránk, óvd lépteinket. Nevedet aranybetűkkel írtad be Egyesületünk történetébe.

Emlékedet megőrizzük.

Isten Veled!

Legyen Neked könnyű a Föld!

Nyugodjál békében!

Dr. Pethő József
elnök

